

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre	18	—	kr.
Félévre	9	—	"
Negyedévre	5	—	50 "
Egy hónapra	1	—	"

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: KOHÁNYI GYULA
Kiadók: HOFFMANN és KRONOVITZ

Hirdetési díj:

Egy hasáboljós petit sorozat 5 kr. Nagyobb terjedelmű és többoldos hirdetések alkalmán külön megbeszélés szükséges. Bélyeg-díj minden alkalommal beutaltatásért 30 kr.

Mikor ünnepel Debreczen?

Debreczen, márcz. 4.

Debreczen város hazafias polgársága pártkülömbőség nélkül együtt érez akkor, a mikor hazánk történelmének legfényesebb, legdicsebb napjára: a márczius 15-iki eseményekre kegyelettel emlékezünk.

Évtizedek hosszú során át ünnepeltük mi itt a nagytemplom tövében ezt a nagy és dicső napot egy szívvel, lélekkel, egy akarral. A hazaszeretet szent lángjában egygyé olvadt e napon ur és szolga, gazdag és szegény, 48-as és kormánypárti, katolikuss és zsidó; mert az az oltár, mely előtt méldoztunk, a haza oltára volt. Fölzállt ajkainkról a szent zsoltosma: Jövel Márczius Idusa, jövel!

Hát van-e olyan földi hatalom, a mely elrabolja tőlünk Márczius Idusát? Van-e olyan vakmerő ember, a ki lerombolja eseményeink szent templomát s azt a szent oltárt, melyet hazaszeretetünk drága köveiből márczius idusán fölépítettünk?

Hazafiai érzelmünk bizonyára azt feleli a föltett kérdésekre, hogy olyan hatalom, olyan vakmerő ember nincs és nem is lehet a föld kerekiségén.

Pedig van!

Bánffy Dezső Magyarország miniszterelnöke az, a ki mult szombaton be-terjesztett s április 11-ik napjának nemzeti ünnepé avatását tárgyzó törvényjavaslatával márczius 15-ét el akarja sikkasztani hazánk történetéből.

Csak el akarja sikkasztani! De ez nem fog neki sikerülni; mert él még ebben a hazában a magyar! S a meddig ebben a hazában magyar ember él, addig a nemzet mindig márczius 15-nek nagy eseményeit fogja megünnepelni, nem pedig azt a napot, a mikor V. Ferdinánd király nagy kényszeredetten szentesítette az 1848-ki törvényeket, de a mely törvényeket rövid idő múlva visszavont és érvénytelenné tett a bécsi hatalom.

Hát hol vannak azok a 48-as törvények? Azoknak csak egyetlenegy pontja is érvényben van-e ma? A sajtószabadság, a gyülekezési jog volt eddig a 48-as törvényekből életben, a Bánffy keze alatt ezek is megsemmisültek. Hát mit ünnepeljünk a 48-as törvényekből? Hiszen ezek a törvények ma még csak a papiroson vannak. Vagy talán azon sincsenek már!

Tessék a 48-as törvényeket életbe-leptetni, tessék annak minden pontját

április 11-ére szentesíteni: akkor mi leszünk az elsők, a kik ujjongó örömezzéssel ünnepelünk.

Mi nem a 48-as törvények emlékére szentelünk ünnepet, mert azok a törvények miként az ünnepelő kormány állítja — még ma is elérhetetlen ideálok. Mi a nemzet újjáébredésének, a szabadság megszületésének emlékét akarjuk megünnepelni.

Ennek az ünnepnapja pedig csakis márczius 15-ik napja lehet.

Rettenetes cinizmus, a nemzet érzelmeit kigunyoló szolgálalkúság kell ahhoz, a ki április 11-ik napját akarja megünnepelni. Mi azt hisszük, Debreczen város hazafias, lelkes polgárai között nem fog akadni egy sem, a ki az április 11-iki muszájünnepet ajánlja, vagy elfogadja; mert ha akadna ily csuszómászó szerencsétlen szolgálalké, azt a város lakosságának haragja, méltó fölháborodása bizonyára lesújtáná.

Debreczen város polgárai! Ne engedjétek rut játékot üzni hazafiságtok szent érzelmeiből! Lelketek méltó fölháborodásával utasítsátok el a muszájünnepet és ünnepeljétek egy szívvel-lélekkel — mint eddig — márczius 15-én!

(—t.)

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

És az egész!

A Debreczen eredeti tárczája.
Ez az egész zajgó világ
Olyan unott, köznapi...
Ezer anyai zene szép lány...
Nem tud fevidítani.

Ránczba szedett szemöldökkel
Bámulok a szemibe;
Én felöllem tánczot járhat
A nagy világ kedvre.

Borus felhő homlokomon
Tanyát ütött örökre
A bánatot felfogadta
Hü barátul örökre.

Ez a keserv mindig úgy lesz;
Bármí jusson eszembe,
A míg csak egy könnyet látok
Ragyogó két szemembe!...

Aszaló.

BOLDOG PÁR.

— A „Debreczen” tárczája. —
Itta: Vértesy Gyula.

Messze földön nem ismertem boldogabb pár embert, mint Káry Zoltánt meg a feleségét.

Ha náluk járt az ember, az ő mérhetlen nagy családi boldogságuk láttára valóságos képet.

undorral telt el a saját maga rideg aglegényi élete iránt és szinte ellenáharatatan erővel ragadta meg lelkünkét a nőstülés vágya valahányszor mi, a régi legénypajtások találkoztunk ezzel a boldog párral.

Ideális boldogság volt ez az ő házasságuk. Olyan fatal kiadásban, a minő a mythologia szerint a két örege lehetett; Philemoné és Baucisé vagy a minőnek a rajongó poéták szoktak elképzelni és leírni a boldogságot, hogy azután a szegény prózai lelkek kínosan sóvárogjanak utána és ne leljék fel soha!

No de ezek fellelték! Megtalálták azt a boldogságot, a miről csak ábrándozni szoktak az emberek.

Nem is győztek eleget dicsekedni vele. Zoltán ur, valahányszor csak találkozott az ember vele mindig elmondta:

— Oh az én feleségem maga a megtestesült szende jószág! Tündér, angyal és szent egy személyben. Csupa kék, fehér és arany tónusai vannak. Hej, ha egyszer letudnám őt festeni olyannak, a minő valójában, az a kép lenne a világ legérdekesebb és legszebb képe.

Nincs párja az én Zoltikámnak, beszélte máskor meg az asszony, ilyen tökéletes férfi nem lehet több a világon! A leggyöngédebb, a legnemesebb lelkű idealista. Telve az eszmények iránti forró vonzalommal, hűséggel, becsülettel, szerelemmel. Micsoda regényhős lenne, ha én egyszer le tudnám őt írni, olyan nak, a minő A Feuillet meg a Jókai csodás tisztasságu hősei semmik se lennének hozzá képest.

Ha le tudnák egymást festeni: ha le tudnák egymást írni! Ebben a gondolatban élezdődött ki, szerintem szerelmüknek határtalan idealizmusa, mert egymásban keresték és meg is találták a legfőbb eszményt, a férfi a növelegőbb eszményt és viszont a nő a férfit.

Ha a szerelem lélektanáról könyvet óhajtottam volna írni, felbuzdulva Mantegazza ur diadalain, ki vaskos köt-teiben meg nem történt példákcal ilusztrálja, a meg nem történhető szerelmeket, hát az én párom szerelmének bizonyára szenteltem volna három-négy hasáboljót.

Költői lelkek találkoznak, Elmerülnek az egymás szellemének csodálatába. Hol a férfi szellemi ereje kerekedik felül, hol pedig a nőé.

Vegre a nő győz, mert testi bájai is segélyére vannak a diadal kivívásában. Azután beall a két szellem egyensulya s megterem a legderűsebb, legragyogóbb boldogság, az a boldogság, mely csak költői és művészi lelkek sajátossága, s melyről a prózai embereknek fogalmuk sem lehet.

Bellaeska ő nagysága nagyra is volt vele, hogy az ő boldogságuk teljesen különleges boldogság.

— Maguknak prózai lelkeknek, fogalmuk sem lehet róla, hogy élünk mi? S arról sem, hogy micsoda sajátosság, egyedül csak minket megillető élvezeteink vannak. Mikor például én látom, hogy halad az uram valamelyik festménye, hogy domborodnak ki az alakok, hogy távolodik a háttér, szóval, hogy őlt lelket az egész.

BELFÖLD.

A függetlenségi és 48-as párt szerdán
Kossuth Ferencz elnöke alatt értekezletet tartott. Kossuth megnyitván az értekezletet, lendületes szavakban hívta fel a párt figyelmét arra, hogy az olasz nemzet e hó 4-iken ünnepli alkotmányának 50-dik évfordulóját, mely ünnepélyen részt vesz a velünk szövetségben és baráti érületben álló olasz király és az egész olasz nemzet pártkülönbség nélkül. Indítványozza, hogy a párt ez alkalomból üdvözölje az olasz nemzetet. Justh Gyula pártfője Kossuth indítványát, egyúttal javasolja, hogy a képviselőházban is tegyen indítványt a párt arra nézve, hogy a magyar országgyűlés üdvözölje az olasz nemzetet. — Barabas Béla, Györy Elek, Kossuth, Boda Vilmos és Hentaller Lajos felszólalásai után a párt elhatározta, hogy sürgőnyt küld az olasz nemzetnek és Kossuth sürgős indítványt tesz a képviselőházban az iránt, hogy az olasz nemzetet a magyar képviselőház üdvözölje márc. 4-iki ünnepére alkalmából. A párt ezután a következő szövegű táviratot küldte az olasz nemzetnek:

Az olasz képviselőház elnökének, Róma.
Az országgyűlési függetlenségi párt értekezlete megemlékezven a két nemzet közt fennálló rokonszenről és tekintve a két nemzet szövetségét, üdvözli az olasz parlamentet a nagy olasz nemzeti ünnep alkalmából és kívánja az olasz hon nagyságát és boldogságát.

Kossuth Ferencz elnök, Thaly György alelnökök, Pichler jegyző.

Ezután Kossuth felszólította a pártot, hogy az appropriacionális vitánál vegyen részt és tekintetben az értekezlet határozata folytán felszólítás intéztetik az összes párttagokhoz, hogy az appropriacionális vitánál legyenek jelen és szólaljanak fel. — Végül Pichler György, aki a jegyzőkönyvet vezette, bejelent, hogy a pénzügyi tárczanál a dohány és osztályorszájak tételénél felszólal.

Az országgyűlés apr. 11-ki ünnepése. A képviselőház igazságügyi bizottsága, mint tudva van, szombaton tárgyalja az 1848-ki törvények szentesítésének megünnepeléséről rendelkező törvényjavaslatot. A bizottság, mint értesülünk, a törvényjavaslat kapcsán följelentései is fog a ház elé terjeszteni, melyet a ház által való elfogadás után a törvény-

javaslatlalt egyetemben átküldenek hozzájárulás céljából a főrendiekhez. Április 11-én a két ház együttes ülésében fogják felolvasni a szentesített törvényzikké kihirdetéséről szóló miniszterelnöki értesítést, a melynek tudomásul vévése után a följelentései előtt aláírják és megpecsételik, mire a képviselőház és főrendiház tagjai testületileg megjelennek a budai királyi várpulotában és az elnökek hódoló beszéd kíséretében átnyújtják a felszólalásait a följelentései.

A pénzügyi tisztviselők képzésének reformja. Mint a Pol. Ért. a pénzügyminiszter köréből értesül, a kormány a pénzügyi közigazgatási tisztviselők fogalmazói pénzeszköz-kvalifikációjának reformját tervezi a z e d d i g i képzés és lezártatásával. Oka ennek az, hogy kevés a pályázó a pénzügyi közigazgatási szakra. Ezért az államtudományi alamtanvizsga egyszerűsítését tervezik oly irányban, hogy azok, akik a pénzügyi fogalmazói állásokra szándékoznak lépni, csak azokból a tárgyakból fognak vizsgázni, a melyekre a pénzügyifogalmazói szakban elkerülhetetlenül szükség van. Ez lényegesen egyszerűsíteni fogja a vizsga anyagát s a vizsgálat megkönnyítése alapján az a remény, hogy időmúlásán többben fognak erre a pályára lépni melyen nagy a szükséglet. A pénzügyminiszteriumban s egyéb tekintetben az eddigi kvalifikációs követelések marad érvényben.

A községségi munkaségély-alapok szervezése és kezelésére vonatkozó szabályrendelet elkészítésére a földmivélségi miniszter a munkaadók és a mezőgazdasági munkások közötti jogviszonyok szabályozásáról szóló 1898. II. t. czikk alapjául leiratilag felhívta az összes törvényhatóságokat. — Leiratában hangsúlyozza a földmivélségi miniszter, hogy a községségi segélyalapok és a már létesített községségi szegény-alapok nem egyesíthetők, — mert, míg ez utóbbiaknak az 1868. XXII. t. czikk szerint az a rendeltetésük, hogy azon községségi szegények ellátásáról gondoskodjanak, a kik magukat községségi nélkül egyáltalán nem képesek fenntartani, addig a községségi munkaségély-alapnak az a célja, hogy a segély-alap tőkéjének jövevényéből a mezőgazdasági munkások és napszámosok munkakiány esetében a általában ha segélyre szorulóak, illet nyervejenek. A miniszter leírata szerint továbbá ott, hol ilyenek vannak

már, vagy létesülnek, a segélyalapról a munkások segítő egyletei, szövetségei támogatók, hogy így azok életképessége előmozdítottassék. Végül felhívta a miniszter a törvényhatóságokat arra is, miszerint a községségi munkaségély-alapok szervezésére és kezelésére vonatkozó szabályrendelet keretében gondoskodjanak arról, hogy ezen alapról való segélyek kiadására nézve a munkások befolyása is alkalmas módon biztosítottassék. — Ily irányelvek mellett a községségi segély-alapok működésétől igen nagy eredményeket várhatunk, legkivált akkor, ha a miniszter felhívásához képest a községségi munkaségély-alapokat a törvényhatóságok, községek és a birtokosok anyagilag is támogatni fogják.

Április 11.

Beadja: **Gondy Károly.**

Hát csakugyan Áprilist jártnak a nemzettel? Ki van adva a rendelet, bolondnak kell lenni! Igaz hát a magyar példabeszéd: üres kamarának bolond a gazdája? — Igaz, mert B a n f f y D e z s ő b á r ó n a k már nem elég a felmiliárd; újra adóval zaklat.

A felmiliárd ily szűk időben még felesleg bolondság; csak aztán egészen bele ne bolonduljanak. Bolond világban legjobb bolondnak lenni; farkasok között üvöltöni kell és nem mekegni.

Csak egy kis fantázia kell és minden rendben van. Képzéljük magunkat még a farsangba és hogy Április 11-én lesz az utolsó nagy maskurabál... kissé még tapogatom a homlokomban, a hamvazó szerda nyomát és azt mondom: Cogito, ergo sum! Konyitok, ergo dinom-danom sum, sum, sum!

Éljen karóval herceg! Éljen Bánffy báró!

A nagy kosztümös bálba úgy sem való e nép; elég neki ilyenkor a szántas-veés; tánczolhat eleget az Isten ege alatt és köthet chaine anglaise-t a biztosítottakkal a földös ur. Mily szép is a pacsrta zokogó dala mellett az anyaföldet művelni, miből az országház áldása kel!

Az a haszontalan Lueger be sok bajt okoz a közös hazában, és a két országházban, de még az egyházban is!

Maholnap a székes templomban kell

— Vagy mikor én hallgatham az én kis drágamnak a dolgot. Mikor felolvassa egy-egy verset vagy tárczát! Oh, ezek az órák a házaselet igazi fűszerei.

A művészetnek és a költészetnek frigyre lépése volt ez a házasság.

S ő a néma áhitattal és némi irigységgel áldogaltam néha napján a küszöbükön, betekintve a boldogság ragyogó otthonába, a hol a festő és az író élveztek, mint ő mondogatá: a házaselet testi és szellemi boldogságának legteljesebb harmóniáját, mely az írók és művészek lelkeinek egymáshoz való simulásán alapszik.

Igen, a férfi, az író volt, az asszonyka pedig író.

A külvilágban nem értek ugyan el semmifele sikereket, de egymás előtt annál többet. És ha volt valami, ami néha borított árnyat az ő ragyogó egükre, csak az volt, hogy sajnáltak egymást, amiért hogy nem elhetnek kizárólag a művészetüknek.

— Szegény Zoltán, ha meggondolom, hogy mennyi idejét elrabolja a hivatal!

— Szegény feleségem, sajnálom, hogy nem tarthatok szakacsot, hogy neki ne kellene bajlódni a főzéssel.

Zoltán urnak elég jó hivatala volt a városnál s ez bizony elrabolta ideje felét a művészetétől.

De fajdalm a máik feében is elég alkotott. Sőt sokat is, mert a képei már be sem férték a lakásba s csak nemrég is azok miatt kellett nagyobb lakást vennők.

Az asszonyka pedig szintén nem akart hátramaradni a művészi szorgalmában és bá-

mulatraméltó kitarással rontotta el koncz számra a papírost, telefirkálván a kötött és a kötetlen irodalmi nikotások minden fajtájával.

Egy verse aztán nyomdafestéket is látot. Megjelent valamelyik divat lapban. Az azutau nagy megtiszteltetésben részesült.

A ferjuram kivagta, beramázta s felakasztotta az író a z a l a fölé.

A mely kegyeletes ténny ő nagysága viszont ezzal hálált meg, hogy egy Apollót, mely áhítólag Zoltán ur saját portrajt-ja lett volna, mythológiai jevezben, a toiletteükre főfött lartogatott.

Megjegyzendő, hogy Apolló ur kegyetlen színekbe volt tartva és inkább hasonlított valami papua törzsbeli vezérhez, mint Zoltán urhoz — és hogy a vers is minden egyebb volt, mint vers, de ez nem gátolta őket abban hogy mindké munkálatról kölcsönösen a legnagyobb elismeréssel ne nyilatkozzanak, mindenki előtt, a ki csak hozzájuk vetődött.

Teljesen és tökéletesen boldogoknak tartottam őket. Kölcsönösen elismerték egymás tehetségeit s ez volt az alapja boldogságuknak.

Bámultam és kissé irigyeltem is őket, egész a tegnapi napig, mikor is lebulit szememről a fagyol.

Már hetek óta készültek megülni házasságuk évfordulóját. Minden évben megülték; de csak magukban:

— Tudja, ezen a szent napon ne mutogassa az ember idegennek a boldogságát.

Annál jobban meglepett, mikor most engem kitüntettek azzal, hogy meghívtak.

Az előkészületekből nem akartak semmit elarolni:

— Majd meglátja: Előre biztosíthatom a legpoétikusabb idyll lesz.

Tegnap volt a nagy nap. A másodemeleti három szobás menyország pazarol fol volt díszítve. A falakon levélguirlandok, az asztalon csokrok s mindsettegg ünnepi díszben ültek az asztalok.

A férfi frakkban, fehér nyakkendősen, gomblyukába hatalmas fehér szegű tűzve; az asszonyka pedig menyasszonyi, fehér selyemruhájában, fejen a menyasszonyi koszorúval.

Igy szoktuk mi ezt minden esztendőben, mondta az asszony.

— Nos, nem poétikus gondolat? kérdé a férfi.

— A te eszméd volt. folytatta Bella ő, nagysága.

— Dehogy, a tied, — vágott szavába Zoltán ur.

— Az idealis eszmék kölcsönös találkozás, fejezte be a vitát a nő.

— Az, hagyta rá a férfi.

S ültek egymás mellett, kéz a kézben ajkukon szerelmes, boldog mosolygással.

Megkezdődött az ebéd.

Keveset beszélünk, de a miről beszélünk, az csupa idealizmus volt. Szó se volt egyébről, mint szerelemről és végnélküli boldogságáról az egymást megtalált és megértett lelkeknek.

Az étel-ek nem voltak ugyan kifogástalanok, de hát ki ügyelne effele a jás, prózai dolgokra, ilyen magasatos eszmék tárgyalása közben s ilyen kedves, költői környezetben.

tanácskozni az Isten képe előtt, ha már nem respektáljuk azelőköket. A templomban csak nem gazembereket egymást? A Reichsrath oroszlan barlangjában türethetetlen az állapot, ahol csak L u e g e r jár bizton, mint Dániel.

De mit mondom? I nem volna jobb a t. Házakat felcsereálni, ha Bánffy mindég Bécsben, Gautsch még Goluhowszky Budán konferál? Ugy járnak már a németek Budán, akár a srákok a mi tűzhelyünk alatt; lépest sem tehetünk, hogy s v a b o t ne taposunk.

Attól tartok, hogy mi sem tanácskoznak már soká a t. Házunkban, ha már itt is kezdnek Wolfozni, ha nem pofozkodni. Szalavszkyt, a hármás főispánt csak úgy vergetik, mint a szafaladót, hogy bőre könnyebben engedne; de utójára is megnyuzni nem engedi magát. Végre is ott hagyják bűdösödni az egész alfert.

Hát mit is kezdjen a tisztességes ember egy főispánnal, ki magának is elég okos; a sok károsodás mellett nem öl meg még a kérdéses becsület. A becsület nem feszület, mire az embert csak úgy Pilátus nélkül mint a denevért elevenen kipécézzhetik! De aztán hol van még a két la'or, hogy a Golgotha komplett legyen? Hagyjatok békét Szalavszky-nak; — ő is szólana, ha sokáig halygat-játok.

Urak, proponálok valamit! Halljuk! Hogy ne legyen az a sok lötös-futás és hogy nem tudunk sem itt, sem ott egyezkedni; tartunk egy közös nagy gyűlést a Rákoson, majd látva Luager, mi fene gyerekek vagyunk a pu-ztán. A márczius 15-dike éppen alkalmas volna reá.

Már 50 éve, hogy fenjük fogunkat e napra; lehet, kaszánkat is, mert míg most egyenesen arathatnánk, legalább egy kis dícsőséget, ha nem buzák. Még csak gyébb sem kellene, hogy mi most előre kitérjünk! Bizom szülővárosomban, a székvárosban, mely még a Kossuth tetem hazaszállíttatásában is kitért magáért, most is jó példával jár elő és újra fogja szorni e napon a Talpra magyart! Rákos, Rákos, hova lettél?!

De hiszem, hogy az egyszer nagyon csatlakozik Bánffy a kombattans honvédekben és inkompatibilis hazafiakban. Hat Bánffy szerint Kossuth nem is volt honvéd, mert 48-ban mint fő-ló fináncz még az ágyu öntéshez sem ér-

tett. Mi nekünk bizony nem kell a bolondok hónapja, jó nekünk a Márczius is. Itt az egyszer nem spongyánk; ki vele a maga idejében, ami a szívünkön és gyomrunkban 50 év óta megfeküdt!

Hiába mondat a nagy farizeus minden ápril 11-éa celebrál nagy misét a fényesebb segédlettel, nekünk az egyszer és mindenkorra nem kell, majd kitalálju a pogánykorban a mi szent oltárunk rejtekhelyét. Ha nem tudja nézni a főkomédiás a mi komoly komédiánkat, csak nem kívánhatja, hogy mi menjünk in corpore Berlinbe ünnepegni?! Egy nemzetet nem lehet számitani, de a honarulót igen.

Most megint mit ki nem találtak?!... Plakát kiállítás, hogy a nép ügyelmét a főactiótól elvonja. De ez még nem tölti ki a programot, lehet hogy még rendeznek valami miniszter kiállítását és löfuttatást vagy miniszter futtatást és lökiállítását, ha már úgy is akkorára a lovak össze lesznek írva.

Az oláhok, szerbek s a t. is készülnek márczius 15-ét megünnepelni, mert azt képzelik, hogy még a muszka sem birt volna velünk, ha ők minket egyelőre nem apriótak vele. Ez ellen bizonyosan nem lesz Bánffynak kifogása, mert az is osztrák Befehlre történt.

A csehek megint decz. 2-át ülik, mert akkor lett a mi királyunk előbb esztrák császár. Hat ennek a napnak van is több értelme, mint az ápril 11-enek. Csak azért üjük, mert V. Ferdinánd éppen csak aláírta a mi constitutionkat és nyomban megtagadta? Sok megaláztatás és soha meg nem bocsátható kegyelenség bélyegét hordja magán e nap!... most is úgy állunk szemben, mint a kibékült párbeszédzők... mint lihegő birközök.

Megengedni lehet, de végkép megbocsájtani, elfelejteni az igaz hősök és igaz honfiak ellen elkövetett merényleteket; soha! A történelmet nem lehet megcsönkítani, sem meghazudolni.

Hiába vetjük reá a sűrű fátyolt, a vértanuk csontvázaí élesen kiemelkednek rajta... Damjanich kardhegye ott villog keresztül... Bathány Lajos szelleme fellebbenti olykor a igen ő ki mint első független miniszterelnök egy perczig sem vetett hazája ellen és vértanui halálában megdicsőült.

És a dynastia megbánta tettét; okult a

mi példánkon! Nem; egy cseppet sem. Szerajevó bevétele után csak úgy, hanem tömege-szobben akasztatott és német-csehekkel elárasztotta Boszniát. Hat létezik a világon még egy vadcsorda, mely védelem nélkül átengedi a tanyáját?!...

Nem a Ferdinánd reszketeg manupropiája, de annak visszavonása képezte a casus bellit.

Gyermekkoromban akadt Pesten a többiek között oly ostoba háziur, ki egyik bolond napján, a házán az 1838 márczius 13-iki árvíz magasságát jelölő táblát magasabbra tette, hogy a gyermekek karmolásaitól jobban megvédehesse.

En mint egyike azon rontó Páloknak, nevettem magamban egy Haus Herr ily furfangos ötletén, hogy éppen csak a tábla anyagát, és nem a célját tartja szem előtt.

Masnap gyönyörködve szemlélté a nyitott ablakon a háziur, mint gebbezkednek a gyermekek egymás hatán a felmagasztalt tábla után kapkodva. Annyit és oly jóízűen nevetett a bolondságon, hogy kopasz hajfejről a kék és aranyal stikkelt házi sapkája az utca kövezetre lefordult; mi pedig magunkat megbosszulandó, a zsiroz sapkával ellillantunk. Ha jól emlékszem, szinte áprilisban történt, mert a bigeszt ép akkor hagytuk felbe. Müllernek e fiamozus stikkije másnap a Lokal Blatt-ban is megjelent a nagy közönség mulattatására.

Sokat is vicezellék az okos Szansz-herr-t, hogy a víz az Ujvilág-utczában kivételesen csak az ő háza előtt volt egy öllel magasabb. Később aztán nem állva a sok vekszát, — a táblát egészen eltávolította.

Ejnye kegyelmes és kényelmesen kényeskedő Házi ur! Hat járja az ily ámitás és népbolondítás?! — Jöjjön le mi közzénk... tegye le a csörgő házi sapkáját és imádkozzék a néppel azon örök, elhordhatlan emléktábla előtt, melyen az aranyba vésett kéz az 1848 márczius 15-ére mutat. E vízszintes vonalon sem fentebb, sem alantabb ne álljon hazafiságod! — Imádkozzál velünk, adj halált a magyarok Istenének a vész fell-gék elvonulása és a fagyos szivek jégzajlása után. Hajts térd-t a szabadság szent oltára előtt, melyen Kossuth képe áll rendületlenül.

Hálátlan miniszterelnök! Valljon Ferdinánd király kézvonásának avagy a börtönből kiszabadított Kossuth örök időkre langoló szellemének köszönheted-e azon magas polcot, melyen jelenleg állsz és 48 óta csak egy Bathány Lajos foglalt el érdemileg?!...

A nagybeteg özvegy trónörökösne.

— Budapesti levél. —

márc. 3.

Stefánia kir. herczegnő özvegy trónörökösne állapota ma reggel óta nagyon rosszra fordult és környezete komolyan aggódik érte. Nemcsak a betegség igazi karaktere aggasztó, hanem az a körülmény is, hogy a betegség a kir. herczegnő erejét napról-napra jobban emészti. Stefánia kir. herczegnő állapota a több heti betegség mellett is ma még meglehetősen kielégítő, de az orvosokat nagyon aggasztja a betegnek rendkívüli nyomott kedve és türelmetlensége. Stefánia kir. herczegnő közvetlenül betegsége előtt különböző utazási tervekkel foglalkozott és most minduntalan panaszkodik, hogy soká húzódo betegsége miatti tervét nem valósíthatja meg.

A beteg kir. herczegnő láza egypillanarta sem szűnik meg, étvágytalansága annyira fokozódott, hogy egész nap néhány csepp tejen és vörösbörön kívül semmivel sem táplalkozik Stefánia kir. herczegnő hosszú betegsége mellett is akkora ellenállást fejtett ki és termésete oly erős és ruganyos, hogy az orvosok egyelőre reménylik, hogy a beteg állapota nem fog ésszabbéa fordulni. Eddig csak egyszer állott be annak szöksége, hogy az orvosok éjjel is szakadatlanul viraszszanak a betegnél

Hanem a férjber, hogy hegy nem, egy pillanatra mégis feltámadt a prózai ember.

A pulykapecsenye, melyet úgy látszik kíválóan kedvelt, nagyon rossz állapotban került az asztalra. A fel-teljesen nyers volt másik fele pedig össze volt égve

Ennek láttára előbújt a művészi lélek alól a hussal táplálkozó állat és alig leplezhető ingerült hangon odaszólt a feleségének:

— Látod édesem, legalább délelőtt ne komédiáztál volna. Azt a hazaságunkat dicsőítő verset megirhattad volna holnap is s a helyett inkább néztél volna a konyha után.

Az asszonyka fülig pirult, de nem szólt semmit, csak ajkainak összeharapása s villámoló tekintete elarulta izgatottságát.

A férfi észrevette s bizonyára feive valami jól ismert kitérőstől engesztelőni kezdte

— Ne haragudj érte édes! Hiszen tudom, hogy te jó gazdasszony vagy. A legjobb valamennyi között. S ezcsak véletlenség volt.

Az asszony erre se szólt semmit. Csak mikor Zoltán átment ebéd után a szobájába, szivarért, akkor sugta nekem.

— Még ő beszél! a ki nem tud a hivatalában előlépni a miatt az értéketlen mázolás miatt. Mert a helyett, hogy hivatalon kívül is dolgozna, hát szalad haza pingál. S micsoda kepeket fest — szólt szinte utálatlalt mutalva rá Apolló urra.

Zoltán kibozta a szivarokat. Rágyuj-

tottunk. Ő nagysága meg kiment a fekete kaveert.

— Látod pajtás — mondta sietve Zoltán — ilyen ez a Bella. Ha megmondja neki az ember az igazat, mindjárt megharagszik. S aztán nem lehet mással kiengesztelni, minthogy dicséri az ember az irkafirkáit. Adott jó asszony lenne, csak ne firkálna.

Mikor elbuesztam, az asszonyka odaszólt:

— Csak le lehetne szoktatni Zoltánt a pingálásról. Nem tudna valami módját?

Azóta egyre az írói és művészi lelkek eme harmonikus boldogságára goodolok, mely valójában boldogság lenne, ha nem kellene elragadtatva lenniük egymás tehetségétől a melyet magában mindegyikük a legmélyebb megvetéssel és undorral átkoz el.

— Csak ne festene!

— Csak ne írva!

A világ előtt pedig, sőt odahaza is nem győzik dicsérni az egymás tehetségét. Mig egy szép napon aztán az asszonyka szobájából Apolló ur képe, Zoltán iróasztala felől pedig a beramagzott vers ki nem kerül az utczára.

A mikor is majd bevallhatják egymásnak:

— Nem kérek a mázolásaidból!

— Én se a firkálásaidból!

És akkor majd boldogok lesznek. De meg merik ezt tenni? Mikor azt hiszik, hogy az ő boldogságuk alapja a kölcsönös hazudozás.

Ezelőtt három nappal ugyanis a kir. hercegnő állapota oly aggasztó lett, hogy Auchenthaler orvos egy pillanatra sem mert a betegőt távoztatni.

Tegnap este hét órakor nagy orvosi tanácskozás volt a kir. hercegnő betegágyánál; ott voltak a többi közt Wiederhoffer és Auchenthaler tanárok is. Az orvosok arra való tekintettel, hogy az özvegy trónörökösne állapotában nem állott be változás, nem adtak ki jelentést.

A kir. hercegnő betegágyánál éjjel-nappal apérezák virasztanak. A palotában folytonosan tudakolják a beteg hercegnő állapotát. Viktória angol kir. alyón utasította a bécsi királyt, hogy az özvegy trónörökösne állapotáról naponként távirati tudósítást küldjön.

Felhivatalos forrásból azt jelentik, hogy tegnap Stefánia kir. hercegnő özvegytrónörökösnek nyugodt napja volt.

A belga udvar vegtelenül aggódik Stefánia kir. hercegnő állapota miatt. Az udvarhoz nagyon nyugtalanító hírek érkeznek róla. A királyi palota kapujára naponként négyszer függesztik ki az orvosi jelentéseket. A palotában kitett ívre az összes társadalmi osztályokból való emberek nagyszámmal írják nevüket. Henriette királyné holnap vagy holnap után Beesbe érkezik.

Táviratok.

Országgyűlés.

(Saját tud. táv.)

Budapest, márcz. 4.

A képviselőház ma d. e. 10 órakor ülést tartott, melynek első tárgya Kossuth Ferencnek a Haz tegnap ülése benyújtott azon indítványának indokolása volt, amely azt tartalmazza, hogy mondja ki a képviselőház, hogy az olasz parlamentet üdvözli az olasz alkotmány felszazados évfordulója alkalmából.

Ezután áttért a Haz a pénzügyminiszterium költségvetésének részletes tárgyalására.

Az ülés végén pedig a kereskedelemügyi miniszter válaszolt Molnár Jánosnak a levelhordók és postamesterék ügyében és az igazságügyminiszter Zmeskal Zoltánnak, Garay bírósi végrehajtó visszaélései ügyében hozzájuk intézett interpellációjára.

A kiegyezés ügye.

Budapest, márcz. 4. A »Debr. ered. táv.

A bécsi Reichswehr tegnap esti száma a következőket közli: Az osztrák kormány a magyar kormányhoz a kiegyezés kérdésében két jegyzéket küldött, melyekre azonban eddig válasz nem érkezett. A magyar kormány nem hisz az osztrák kormány akcióképességében. Jellemző, hogy a magyar pénzügyminiszteriumban és kereskedelmi miniszteriumban már megkezdtek az önálló vámterületre vonatkozó munkalakat és a többi önálló intézkedésre vonatkozó javaslatokon is dolgoznak. Az osztrák kormány a junktimot tényleg föladata, de a magyar kormány kívánságának megfelelőleg az összes törvények mégis egyszerre terjeszteniük szentesítés végett a felség elé.

Színház.

Somló Emma bucsufellepte. Tegnap este bucsuzott el a fiatal művésznő a debreczeni közönségtől, mivel 3-ik vendégszerepléséről Budapestre utazása miatt le kellett mondania. Elragadó kedvességgel játszott meg a kis zárdanővendék szerepét, nagy kar, hogy hangja nem tarthatott vele lépést s ezért énekszámából ki is kellett hagynia, pl. az egyik legbájosabb dalt, a »Szent Nebánvirág ne-

hagyj el» kezdetűt nem is hallottuk. Ő rajta kívül Sziklay Celestin-Floridor-ja, Vidor Champlaireux-je, Szathmáry Örnagy-ja és Szentes örmesterje érdemelnek a különben nem valami nagy igyekezettel megjárt ut előadásból említést.

* **Márcziusi idők falun.** Érdekes színműirodalmi ereklét kapott ma Komjathy János színigazgató. A czime az, mivel e sorokat kezdjük, szerzője pedig B.-Udvarinak aggv. ref. lelkésze: Csöngéi Kiss Dávid. Az öreg ur a nagy időkben színész volt a kolozsvári nemzeti színtársulatnál, a az érdekesebb előadások színlapjait is beküldte. Ma d. e. a márcz. napfényben elandalogva forgatták a színészek a portikusban az elsárgult elfakult lapokat s gondolkoztak rajta, vajjon hova lettek az egyes szerepeknek akkori betöltői? Hja,

Succedunt novi, veteres migrate coloni!

Színházi műsor.

Vasárnap 1898. márczius 6-án páros bérletben Németh József a budapesti népszínház tagjának harmadik vendégjátékául Az ördög matakája, Gécy István népszínműve.

Hétfőn: először Akettacsó, operette (páratlan).

Kedden: másodszor Akettacsó operette (páros.)

Szerdán: Huszárszerelém Murai vigjátéka (páratlan). A vigjátékot megelőzőleg Sebess B. Vilmos operáriátka énekel.

Csütörtökön: Sebess B. Vilmos vendégjátékául Patinice operett (páros.)

Ujdonságok.

* **Teljes tanácsülés.** A városháza nagy tanácsstermében 1898 évi márczius 5-én délután 10 órakor teljes tanácsülés lesz a közgyűlés előkészítése tárgyában gr. Dégfelföld József főispán előklete alatt.

* **Az öreg honvédek bálja.** Megemlékeztünk már az öreg honvédeknek márczius 15-én tartandó báljától, most pedig vettük a bál meghívóját mely nemzetiszínű nyomással 1848-9 jelmonddal ékesítve jelent meg es így szól: Az 1848-49-ik évi debreczeni 13 egyenruhás honvédek az 50 éve mult »Szabadságnap« emlékére 1898 évi márczius hó 15-én, kedden a »Korona« disztörmében tanczvigalmat rendeznek. Belépti-jegy személyenként 1 forint; előre valhatók: ifj. Pajer József, Gréf Sándor, Scheppel Mihály, Katz Jakab urak üzletében és este a pénztárnál. A tiszta jövedelem az egyenruházat fenntartására fordítatnak. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hírlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este 8 órakor. Kis Béla zenekara működik. Izletes ételek és italokról, pontos és jutányos kiszolgáltatásról gondoskodva lesz.

* **Nagy Vecsey-Bruckner-Magyar-Kegyes-Kádár-ünnepély.** A debreczeni ev. ref. főiskolai énekkar a magyar irodalmi önképző társulat közreműködésével 1898 márczius 5-én a főiskolai énekkarban évfordulati ünnepélyt rendez néhai boldogemlékeztű Nagy József, Vecsey-Bruckner és Magyar-Kegyes alapítók emlékeztetére, mely alkalommal a Kádár István jutalomdíj is kiosztatik. Kezdeté pontban 4 órakor délután. E meghívó egyszermind belépti jegyűl is szolgál. Másra át nem ruházható. Fráter Ida és Sipos Margit alapítványi főnökök évből lép életbe. Műsor: 1. szakasz. 1. Gyászének. 2. Megnyitó beszéd Nt. Balogh Ferencz úrtól és a jutalmazottak megnevezése. 3. Keső vágy, Horváth Ákostól. 4. Komoly szavaltat: Tripsó Sándor

3. jhtől. 5. Talpra magyar: Huber Károlytól. II. Szakasz. 6. Harmonia dicsénete: Huber Károlytól. A zongora részt játsza: Ujfalussy Géza. 7. Felolvasás: Korsó Zoltán 3. jhtől. 8. Magyar népdalok: férfi karra Mácsay Sándor. 9. Vigaszavaltat: Mészáros Károly 1 jhtől. 10. Rákóczy induló: Huber Károlytól, a zongora kíséretet játsza Jóna Kálmán.

* **Márczius 15 és a Petőfi Dalkör.** E szóra minden magyar ember szívében feltámad hazája iránt érzett szeretete. Kötelessége tehát minden magyarnak e napot mint a kivívott sajtószabadság évfordulóját megünnepelni. E dalkör rendezése mindent el fog követni, hogy az ott megjelenő közönség e nagy napot méltóan megünnepelje. A meghívókat a napokban széjjel küldi, Rendes tagokul újabbban beléptek Vecsey Imre tanácsnok, Koncz Ákos, Hanke Lajos, Komlóssy Miklós, Lukács János, Brody Henrik, Viv János, Dusa József, Nemos Gábor, özv. Kiss Mór, Balogh Sándor, Podrogya Imre, Sapár Mihály es neje. — Felkérjük városunk lelkes közönségét e dalkör pártfogására. Esetleges beléptést elfogad Nagy Ferencz a kör pénztárnoka városház kiadóhivatal.

* **Közigazgatási bizottsági gyűlés.** — Folyó évi márczius 5-én délután 3 órakor a közigazgatási bizottság ülést tart, gr. Dégföld József főispán előklete alatt, melyen az egyes szakelőadók elő fogják terjeszteni jelentéseiket a város mult havi viszonyáról.

* **Adomány a népkonyha javára.** A mai napon K. Vértessy István városi bizottsági tag úrtól 2 frt 50 krt kaptunk a népkonyha javára, melyet eljuttatunk rendeltetés helyére.

* **Nemzetiszínű kolárdás leányok.** A Sretits intézet igazgatóságának felhívása folytán a márcziusi nagy napok emlékére az iskola növendékei egész hónapban nemzetiszínű szalagot hordanak kalapjuk mellett. — Dicséret illeti az intézet tapintatos előjáróságát azon buzgóságáért, amelylyel nem szűnik meg növendékei szívében ápolni a hazafiságot.

* **A jog és pénzügyi bizottság ülése.** A jog és pénzügyi bizottságnak 1818 évi mártius hó 7 napján azaz hétfőn délután fel 3 órakor a városháza tanácsstermében Vecsey Imre előklete alatt ülést tart, melynek tárgyai a következők: 1. A szépitési és kisajátítási alap kezelésére vonatkozó szabályrendelet módosítása. 2. Az Áron Miksa féle Kisuj utca éjszaki oldalán levő ház megvétele. 3. A Szebehényi utcai 1804 sorszámú Antal féle ház megvétele. 4. Hajdu vármegye közönségének átirata az agrár szociaizmus terjedésének megakadályozása céljából a sajtótörvénykönyv módosítása iránt. 5. A kised nevelők országos egyesülete elnökségének megkeresése alapító tagjai sorába belépés iránt. 6. A kézi munkára nevelő országos egyesület felhívása az egyesület pártoló tagjai sorába belépés iránt. 7. Egyéb folyó ügyek.

* **A »Zion gyűlése.** A »Zion« deb. betegsegélyző egyesület saját helyiségében főiacp 1903 földszint 1898 márcz 7-án d. e. 10 órakor választmányi ülést tart márcz. 2-ki ülése kitűzött tárgysornzattal.

* **A nyomorgók érdekében.** Hajdúvármegye lakossága belátta, hogy a szocializmus elnyomására nem a csendőrszuroly s a sajtó es népgyűlések megszorítását célzó miniszteri rendeletek pontos végrehajása szükséges, hanem ennél humanusabb eszköz, mely a nép nyomorán enyhítsen s ez által elégedettség orvoslásával a bajt megszüntesse. Tetétlen község akép vél a nép nyomorán segíteni, hogy 1500 frtot szavazott

meg a nyomorú közt kiosztandó buza vételára fejében. És ez hatásos orvosser, mert az éhség megszüntével elsimulnak a haragos hullámok. Nádudvar sem marad utolsónak ott, ahol tenni kell. Elhatározta, hogy határában a megyei utakat kiépíti s a munkálatok költségeire 3000 frtot szavazott meg. Itt tehát pénz kereset a munkások nagyobb része és segíthet magán valahogy. Vajha követnék mindenféle ennek a két érdek községeknek a példáját. Hiszen lehet tenni, csak akarni kell. Am tagadhatatlan, hogy az akarattal az intéző körök kebelében kell gyökeret verni, mert a tömeg e nélkül hiába lenne bármit is.

*** Kinevezések.** A debreczeni ítéltábla elnöke ifj. Batácz Sándor végzett joghalgatót a debreczeni ítéltábla körületébe ideiglenes minőségű díjtalan joggyakorlókká, a debreczeni főügyész pedig Fischer Sándor cs. és kir. igazolványos számvivő örmestert a nagyváradi kir. ügyészséghez irnokká nevezte ki.

*** Különféle foglalkozás.** Az ébredő természet megpezdül a vér a fiatal erekekben s nem esoda, ha ilyenkor számos olyan dolgokat művel valaki, melyet a tavaszi hangulat csak ki bír. Különösen a vigkedvűeket ragadja magával ez az érzelem. — Így járt Vida Eszter leányzó is. Ő t. i. ellenállhatatlan jó kedvre ébredt tegnap este s az az ötlete támadt, hogy megtréfálja a világot. Ez a feltevés kissé merész, de hát mit nem tenne meg Vida Eszti pajzán jó kedvében? Tréfáját azon kezdte, hogy megunván a parancs hallgatását, ott hagyta gazdasszonyát, hol télen át eselédli minőségben szerepelt. — Azután sétára indult a Széchenyi utcán és sétált sokat, nagyon sokat. Am azok nagyon csalódnak, a kik előre azt hiszik, hogy Eszti ok nélkül sétálgatott. Nem. Neki nagy terve voltak. A világ megtréfálásának eszméje vezette őt. És részben sikerült is neki. Egy rendőrnök feltűnt a sétálgató leányzó s kérdőre vonta, hogy tulajdonképen ki ő és merre van hazája? Eszti persze nyomban megfelelt arra, hogy ki ő; de hogy merre van hazája, arra egyáltalán adós maradt a felelettel. Erre a rendőr hivatasához hűen gondoskodott lakásról és Eszti a rendőrség börtönébe helyezte el éjszakára. S mit szolt ehhez Eszti? Csak mosolygott, azután azt felelte a rendőrnök, hogy ez csak tréfa az egész, számalommal parosult tréfa. — Ő ugyanis nem nezhette tovább, hogy a rendőr ur ott álljon az utca sarkon tétlenül, hát foglalkozást nyújtott neki, midőn magát bekísértette. A rendőr azonban komolyan vette Eszti csavargását s kétszer is ráfordította a börtön ajtaját. A tréfas leányzónak az éj folyamán kétségtelenül elment a kedve a jelenhez hasonló kedélyeskedéstől.

*** Örmesteri bál.** Holnap tartják a helyi örmesteri éjjeli gyakorlatokat a Bika-szaloda dísztermében, illetve akkor lesz a táncvigalmuk. Előre is látható, hogy derek örmestereink győztesek lesznek amennyiben sikeresen fogják megoldani feltevéseit.

*** A vendéglősök táncvigalma.** Nem bánta meg az a sok szép lány, hogy elment a tegnapi mulatságra. Pompásan sikerült. Volt tánczos elég és a figyelmes rendezőség faradhatatlanul gondoskodott, hogy a hölgyek minéljobban mulassanak s mulattak is. Fél tíz órakor kezdtek meg a tánczot a Rácz Karoly muzsikája mellett csárdással s olyan tüzzel, jó kedvvel járták, hogy csak a hajnali órák csardásai tettek túl rajta. Hát még a póttaktól emlegetett keringőt milyen szépen lejuttatták s a szenvedélyes, szilaj hopszo: a négyeseket 80 pár tánczolta. A jól sikerült mulatságon jelen voltak:

Asszonyok: Dr. Benedek Jánosné, Grosz Mária, Kéki Sándorné, Fehér Sándorné, Keszler Adolfné, Klein Józsefné, Svarcz Leopoldné, Priviczér Józsefné, Szécsényi Istvánné, Herman Henrikné, Törő Imréné, Moskovicz Józsefné, Nagy Lajosné, Stern Jakabné, Glück Adolfné, Nagy Józsefné, Fischer Mórné, Rosenberger Simonné, Halász Mihályné, Zozovics Ferencné, Gelbmann Mórné, Deutsch Ignácné, Pap Lászlóné, Kiss Adolfné, özv. Mandelbaumné, Erős Jakabné, Glück Lipótné, Deli

Istvánné, Gornve Adolfné, Goldhammer Jakabné, Saáry Mihályné, Fischer Jónásné, Rohodi Györgyné, Reksz Józsefné, Stern Simonné, Weisz Vilmosné, Glück Henrikné, Svarcz Danielné, Elsner Henrikné, Weisz Mátyásné, Hauer Bertalanné, Surányi Sámuelné, Nargules Ferenczné (Sárospatak) stb.

Leányok: Törő Katalin, Svarcz Etelka, Szécsényi Ilonka és Piroska, Csernák Jolán, Moskovicz Paula, Stern Anna, Glück Szeréna, Mózes Stefánia, Fischer Fanni, Weisz Juliska, Halász Mariska, Fischer Eszti, Gelbmann Helén, Kovács Juliska, Deutsch Irén, Pap Erzsike, Kohn Etelka és Helén, Saáry Irma és Róza, Fischer Paula, Sulyok Zsuzsika, Weisz Amalia, Weisz Szeréna, Rubinsten Cecília (Sárospatak) Rosenfeld Giza, Schwartz Zsenike stb.)

*** Elfogott szocialista.** A Kossuth utca végen nagy csomó munkásnépet csodított maga köré Nagyházi Kálmán, Hadházi Idecsakadt napszámos. Szocialis katekizmust tartott az egyik és bibliát a másik kezében. Így magyarázta a szeretett tanat és hozta azt összefüggésbe azzal a 20 iv vastag zöld füzetel. A jó svádaju szocialista szónokot és annak tanait, a melyek az urak ellen szólottak amúlvá hallgatta a jó nép, mikor egyszer varialianul a 49-es számú rendőr közibök toppant és elfogta a szocialista szónokot. Meglehető csomó ember kísérté az agítátort a rendőrségre hol a bibliát vette elő védelemül, hogy ő azt magyarázta a népek. Az utca bator szónoka ötlöve hatolva kereste mentésére a szavakat, melyekkel szándékát lep ezni kívánta. A vizsgáatot megindították.

*** A Homok- és Csapókertiek postája.** A Homok és Csapókerti lakosok azon panaszzal fordultak a városhoz és a kereskedelmi és iparkamarához, hogy a helybeli pénzintézetek megtagadják tőlük a kölcsönt, azon okból, mert hozzájuk postaközlekedés nem vezet. — Ez és más fontos indokból kérték egy várost, mint a kereskedelmi és iparkamarát, hogy járjon közbe ez ügyben s eszközöljön ki postahivatalt mindkét kert számára. — A nagyváradi postaigazgatóság átirata ma érkezett meg erre vonatkozólag, mely azonban cseppet sem kedvező. — A postaigazgatóság ugyanis azon indok alapján, hogy a Homok és Csapókertekben nincs rendszeres házszámzás, egy házszámot több ház is visel, nincsenek rendezett utcák, összevis-zaság uralkodik a kertekben, daczára, hogy a város belterületéhez tartozik, a kerület megtagadja s fenntartandónak mondja továbbá is a jelenlegi állapotot, hogy t. i. idáig egy szatócüzletben tették le az érkező leveleket, a honnan a csász hordta széjjel azokat a lakosok czimeire.

*** Hétezer munkás igazolvány.** Tegnap reggel jött le a földművelési miniszter irtó az alispáni hivatalhoz az értesítés, hogy hétezer darab munkásigazolványt indítottak a hajdumegyei munkások részére. Az új munkástörvény rendelete szerint ugyanis minden rendes mezőgazdasági munkásnak igazolványt kell bírni.

*** Vivőverseny.** Mint már többször említettük, f. hó 6-án nagyszabású vivőversenyt fog tartani Sz. Benedek Gyula helybeli vivőmester vezetése mellett, ki maga is részt fog venni a versenyben. A nem mindennapi versenyre már véget értek a jelentkezések. Elmondhatjuk, hogy Magyarország legheirebb vivőmesterei és amatőrjei fognak mérkőzni. A versenyből külföldiek ki vannak zárva, csupán magyarok versenyezhetnek, mivel ez speczialis magyar kardverseny lesz. A helybeli tornaegyleti csarnok nagy termében lesznek megtartva, vasárnap d. u. 3 órakor. A debreczeni versenyzők egyforma fekete szatimezbeo lesznek. Vivőmesterek közül a következők vesznek részt: nagybudafalvi Vermes Lajos (Kolozsvar), konyai Kiss Albert (Kassa), ifj. szigeti Benedek Gyula (Miskolcz), négyesi Szepessy László (Kassa) Keler Béla (Miskolcz), báró Chappon Károly (Budapest). — Amatőrök: Porteleki László (Budapest), magy. athl. club tagja), Bly Lajos (Budapest), Führer Mór (Nyiregyháza), K. Kiss József

(debreczeni), Hartstein Nándor (szinten debreczeni, ki balkézrel viv.) Titldorf Béla (Kolozsvar), Perczel Mór (Kolozsvar). A verseny napjára Nyiregyházaról az ekvitáció összes tisztjei előnök Br. Botmer Jenő országos híru sportmannel elükön, ki azonban maga versenyezni nem fog, csupán első zsüri tag és rendező lesz. Jegyek előre válthatók Szenthatók Szent Királyi Tivadar, Riesz Henrik czukrászüzletében és sz. Benedek Gyula vivőmesternél (Péterfia 835.) Figyelmeztetjük az érdeklődő közönséget, hogy a jegyek megvásárlásával siessen, mert máris tömege-en kapkodják azokat.

*** Gyászrovat.** Gyarmathy Miklós a vidéki szineszet felügyelője tegnap reggel Kolozsvarott meghalt. A megboldogult Erdély egyik legalisabb embere volt, a ki a közpályán úgy mint a társadalomban előkelő helyet foglalt el. Korai fiatalságában a szabadságharcban küzdött, majd a közigazgatási pályára lépett s Kolozsmezgye alispánja volt. Nyugdijaztatása után a kolozsvari Nemzeti Színház intendánsává nevezetett ki, a mely állásáról a nyáron távozott, amikor is a vidéki szineszet felügyelőjévé neveztek ki.

*** Az idej hadgyakorlatok.** A közös hadügyminiszteriumban már kidolgozták az idei legyvergyakorlatok tervét, melyek alól nem egykönnyen mentik fel a tiszteket és hadapródokat, a kiknek a gyakorlatok alól volt felmentési kérvényét azok a hadtestparancsnokságok fogják elintézni melyeknek kötelekbe az illetők tartoznak. A felmentés csak a legsürgősebben esetben adható meg, különösen áll ez a tüzérségi lövőgyakorlatokra berendeltre nézve. Más csapattekhez is bevonulhatnak az illetők, csak hogy ez iránti kérvényüket a hadügyminiszterhez intézzék. A serezhad és vadászszázaljak legénységi állományához tartozó, legjobban kiképzett altisztjeire fogják az idein a bevonuló póttartalékosok kiképzését bírai. Az ugynevezett császár-manővert az idein Magyarország déli részén es nem Csehországban tartják meg. Politikai tekintetek okozzák, hogy az uralkodó az idein leparancsolta a Csehországban tervezett esaszari hadgyakorlatot. Ebben részt vesz a 6. 7. és 12-ik hadtest (Kassa Temesvár, melyhez Debreczen és vidéke is tartozik, Nagy Szeben) és még a 4. és 13. számú tabori vadász-zászlóaljakhoz fogják behívni a tartalékosokat, esetleg a jobban kiképzett póttartalékosokat 20 napra. A császár manőverre behívottaknak szigorú kötelekességük teszük, hogy csapatjaikhoz okvetlen bevonuljanak, míg a többi legénység csak az esetben van e szabály alól felmentve, ha ezredüköl 150 km.-nyi távolságban tartózkodnak. A hidaszok a tisztek és a legénység május 3-án, illetve augusztus 2-án vonul be. Az 1888 1889 és 1890 évben besorozottak gyakorlata 28 napig a többie 13 napig tart. A vasuti ezred tavoró osztályának póttartalékosai 28 napig maradnak feyyver alatt.

*** Megverte a rendőrt.** Tóth György részeg napszámos nagy ribilitót csapott tegnap délután a Várud-utca sarkán. Az utca botrány megszüntetésére egy rendőr közbelépett pörül járt, mert Tóth neki esett és a rendőrt ütni kezdte. Nagy nehezen sikerült a dühöngőt megfékezni s jól összekötve taligan a rendőri központra szállítani.

*** Jógyomru öngyilkos jelölt.** Vegyészeti tekintetben új módon mereng által akarta eldobni életét, tegnap délelőtt Varga Sándor sámsoni születésű legény, aki Hartstein József hatvan-ötzai lakónal, mint hetes szolgálatbanat vala az ő szive, mint a kihallgall. gatasna! mondta, mert az apja kitagadta a jussából s azt halála után több testvéreire testalta. Banatában egy üveget megtöltött petróleummal, ebbe zsiros szodát, phosphor mérget kevert, mire az üveg másik felét erős kapadohánylével töltötte meg. Nagyot fohaszkodva felhajította az itókat, de mert a torkát meg a gyomrát ez erősen marta, lemondott sötét szandekaról és titkát feltarta a házbeliek előtt, akik pedig sieve tettek jelentést az esetről. A jógyomru öngyilkost saját lábain küldték be a kórházba, ahol apolás alá vették.

* **Hölgyeknek** csinos és elegáns utcái, béli és mennyasszonyi ruhákat, belépőket készít — jutányos áron — a legújabb divat szerint felelősség mellett *Kronovitz Matild* Budapestről Nagy-uj-utca 1770. szám, (Weinberger Lajos ház.) — Angol ruhákat különös figyelembe ajánl.

* **Eltűnt piros bugyelláris.** Szegény Hajdu Gábor ondodi lakps nagyon érezte az idei drágaság és munkahiány keserves következményeit, Három kis malackának eladására szarta el magát, csakhoz egy kis pénzmagra kenyérrelvalóra tegyen szert. Hatvan utczán tudott a vésztő jószágokon s kapott is érték 42 frtot, nagyobbára ropogós bankókban s ezt beletette a piros bugyellárisba. A nagy öröm, hogy végre pénzt, ropogós bankókat érezhet a szive felett, annyira fellelkesítette Hajdút, hogy jó koma és szomszédjával Szegedi Mihályval betért Szabó Báintné kocsmájába s ott felhajtottak egy pár liter borocskát. A jó vásár és bortól felderülveült Szegedi komaja szekerere, hogy avval haza menjen. A kocsin elaludt s csak akkor ébredt fel mikor a tanyája előtt Szegedinek a fia költögetni kezdte. Leszállva a kocsi-ról, önkéntelenül a zsebébe nyúlt, de a piros bugyelláris eltűnt eveszett és vele oda a malackák ára a kenyárra való. Egylőre beerte a panasszal, ha csak a veletlen meg nem örvendeztetni a becsületes megtalálással.

* **Szőkevény.** Beállt eszmádia inasnak, megunta a dolgot, megszökött, lett belőle csavargó. Ez ellettörténete L. a z. r. Kirólynak, ki eszmádia inas volt és gazdájától a nélkül, hogy annyit szolt volna, hogy befellegzett, tovább állt. A rendőrség kézrekerítette a naplopót s most az iparhatóság fogja az ügyet tüzetesen megvizsgálni.

* **Minden igaz szerelemnek végének kell lenni.** Furcsa módon véletlén vezet a bagoly híten való házasságnak Sulyok István urasági inas, ki Péla Mariska nevű szeretejével élt együtt két év óta. Mikor kedvese nem volt odahaza, összeszedte annak Kadas-utczai lakásán talált minden — 35 frt értékű — ruháját és azzal megugrott. Az asztalon állítólag egy papirlakon ez a pár sor állott: Semmi babám, — semmi, így költölet lenni, minden igaz szerelemnek végének köll lenni.

A szocialista forrongások.

Debreczen, márczius 4.

A belügyminiszterium rendeletgyára nem pihen. Egyre-másra jelennek meg belőle a különböző rendeletek, melyeknek czélja a szocializmus kipusztítása ugyan, csak hogy ez a vermes reménye a miniszter urnak aligha fog beteljesedni, míg a kormány az eddigieknél megfelelőbb módokat nem nyúl a bajok orvoslása végett. Mert rendeletekkel, erőszakoskodással, jogelkobzással lehet ugyan ideig-óráig elnyomni a veszedelmet, de gyógyítani nem. Csak hogy az ilyes egyszerű dolgot sehogysem akarják megérteni epen ott, ahol leginkább kellene.

Ma érkezett híreink a következők:

A belügyminiszter újabb rendeletei.

A szocialisztikus mozgalmakra való tekintettel a belügyminiszter újabbban a következő rendeleteket bocsajtotta ki:

768—48. B. M. eln. sz. Körendelet az utazószocialista izgatók működésének megakadályozása tárgyában. (Valamennyi törvényhatóságnak Budapest kivételével.)

Az országban mind veszélyesebb mértékben terjedő szocialista mozgalmat figyelemmel kísérve azt tapasztaltam, hogy a szocialista izgatók athagva a törvényes korlátokat és fölhasználva a köznépi tudatlanságot, a köznépet mindenféle teljesíthetlen ígéretekkel tevutrá vezetik, benne a birtokos osztály elleni gyűlöletet és a törvények iránti szeretetet belőle kiirtják, sőt a házasszeretletet is kitérik.

Ezen izgatások már is megteremtették szomorú gyümölcseit, a felvezetett nép

több helyen a hatósági intézkedéseknek ellentáll, magánosokat s a hatósági közeget megtámadta, úgy, hogy a közbéko, a személy és vagyonbiztonság több ízben csak a fegyver használatával egyesek elote árán volt fenntartható s a lázadók közül többen már is a börtönben bűnhődnek, míg a tulajdonképeni izgatók a törvény szigorát kikerülre tovább folytatják aknamunkájukat s az ország nagy részét folyton izgatottságban tartják, a mi a közbékere s a személy-és vagyonbiztonságra súlyos veszélyt rejt magában.

Miután pedig az a körülmény, hogy ezen izgatók veszedelmes üzelmeiket akként veszik, hogy a büntető igazságszolgáltatást megtorló kezei közül kisiklanok majdnem mindig sikerül, a helyzetet még veszélyesebbé teszi, ennelfogva ezzel szemben a rend és közbiztonság fentartására hivatott közigazgatási, illetve rendőri hatóságokra még súlyosabbán hárul a feladat, hogy az ország köznyugalmát s törvényes rendét fenyegető veszély elhárítására a rendelkezésükre álló törvényes eszközök fölhasználásával minden elkövessenek s első sorban az izgatókat ezen veszélyes működésükben megakadályozzák.

Felhívom ennelfogva a törvényhatóságot hogy közeget utasítsa, miszerint a szocialista izgatókat a legéberebb figyelemmel kísérjék, a helybeli illetőségűeket folytonos felügyelet alatt tartassák, az idegen illetőségűeket pedig hatóságuk területéről a fennálló szabályok értelmében haladéktalanul tavolítsák el, sőt szükség esetén tiltassák ki, a tilalom dacára visszatérők ellen az 1879. XI. t. cz. 70. §-a alapján járjanak el, a mennyiben pedig a hatóságuk területén lakó izgatóknak más hatóság területére való elavoltításáról értesülnek, erről az illető hatóságot megfelelő eljárás végéig, esetleg táviratilag is értesítsék. Rézsemről a budapesti m. kir. államrendőrség főkapitányát egyidejűleg utasítottam, hogy a szocialista agitátoroknak a fővárosból a vidékre szándékolt utazásáról, miheytről értesítést szerez az illető hatóságot haladéktalanul értesítse.

Magától értődik, hogy mindamiz esetben, midőn a büntető törvényekbe ütőözö izgatás vagy hivatalból üldözendő bármely iszolekmény latszik fennforogni, az illető bíróságnal, vagy ügyészségnél a megtorlási irányuló lépések is azonnal megteendők. Perczel s. k.

II.

A belügyminiszternek máik 16037 98. M. B. számú körrendelete a sajtóügyi közvadás által a közgazgatási hatóságokhoz az időszaki lapok sajtórendezési kötelek példányait illetőleg intézett megkereséseknek pontos teljesítéséről szól, valamennyi alispánnak, a melyben föl hívja őket a miniszter, hogy a hatóságuk alatt levő főmestereit és a nagyközségek előjáróit utasítsák, hogy a kerületi sajtóügyi közvadásnak az igazságügyminiszter legutóbbi rendelete értelmében neian hozzájuk intézendő megkereséseinek azonnal és a legpontosabban eleget tegyenek.

Itt megemlítjük, hogy az első rendelet Selley miniszteri tanácsos utján tapasztaltaknak eredménye miután Selley tapasztalta, hogy a nép mindaddig mindent teljesen nyugodt, míg az utazó izgatók meg nem jelennek.

KÖZGAZDASÁG

A talaj termőképességének fokozása foszforsav segélyével.

A „Debreczen” eredeti közleménye.

Igen kedvező jelenségnek vehető, hogy a foszforsavas trágyák alkalmazása évről-évr gyarapodik, bar még mindig nem alkalmazzák azokat oly mennyiségben, mely a hozam érdekében kívánatos volna. Gazdáink mindinkább azon meggyőződésre jutnak, hogy ma napság a gazdalkodás nem fizeti ki magát az esetben ha foszforsavat nem vásárolnak. Általában azt tapasztaljuk, hogy kizárólag istállótrágya-

val egybekötött gazdalkodásnál a talaj foszforsav kézlete oly mértékben csökken, hogy nem elégséges vagy terméshozamok létesítésére, s a gazdasági termények mai alacsony ára mellett csak az esetben gazdálkodhatunk veszteség nélkül, ha műtrágya alkalmazásával a terméshozamot szaporítjuk és ezáltal olcsóbban állíthatjuk elő. Az utóbbi időben ismételtent történt felszólalás az iránt, hogy a szemes termények nem régi alacsony ára mellett több figyelmet szenteljenek az állattartásnak, s ezzel kapcsolatban kell, hogy a rétek művelése is fekarolassék. Tenyleg a műtrágyák alkalmazásával sikerült a szénahozamot jelentékenyen fokozni, különösen az esetben ha a foszforsavas műtrágyák mellett kátrágyákat is alkalmaztak. Ez alkalommal azonban eltekintünk a rétek megtrágyázásának módzataitól, hanem inkább a szántóföld megtrágyázásáról kívánunk egyet-mást elmondani.

Ha talajunk foszforsavban szegény is az ille szántóföldet foszforsav trágyával akarjuk részszenteni, úgy azt leebiztosabban vízben oldható foszforsav alakjában alkalmazhatjuk. Legjobb ha k erre a c z é l r a a szuperfoszfátot, mivel ezek tartalmaznak a foszforsavat oly alakban, a melyben a talajban foglalt víz közvetlenül feloldani, egyenletesen elosztani képes, hogy a növények gyökereit gyorsabban és tökéletesen felvehessék. Kérdés most már, hogy ősziek a a használhatunk-e szuperfoszfátot?

Ha az ősi és tavaszi termények tenyészideje között különbséget veszünk tekintetbe, eső pilanatra azt gondolhatunk, hogy ősziek alá lehetne foszforsavas műtrágyát más alakban is adni, mint vízben oldható, tehát gyorsan felszívódó alakban, mert hiszen a tenyészeti idő hosszú, a növénynek elég ideje van a megkivántató foszforsavat felvenni, még az esetben is, ha nehezebben oldható alakban adjuk. Ezen nézet azonban nagyon téves, meg ősziek alá is sokkal czélszerűbb a foszforsavat szuperfoszfátban adni, mivel a növények fejlettebb, erőteljesebb állapotban kerülnek a téli hónapokon s későbbben is sokkal jobban és gyorsabban fejlődnek. Rövid tenyészidővel bíró művelési növényeknél, tehát pl. a cukorrépánál, a burgonyánál a szuperfoszfátot semmiféle más foszforsavas trágyával nem pótolhatók. Ha talajaink foszforsavban szűkölködnek s ha a megelőző években csak istállótrágyában részesültek s csak néha foszforsav trágyában, úgy az ősziek alá nem czélszerű a hányzó foszforsavat pl. Thomasalak alakjában adni, miután ilyen esetekben igen gyakran érünk el oly terméshozamot, a mely a trágyázás költségeit fedezné. — Ily foszforsavban szegény talajokra szuperfoszfátot kell adnunk és pedig nagyobb mennyiségben, legalább 40 kg. foszforsavat hektáronként.

Az említett talajokat hektáronként 2 mm. szuperfoszfáttal megtrágyázni határozottan kevés, e mennyiség ugyan jobb talajokon jó eredményt ad, de gyengébb talajokra kevés. Ha olyképen akarunk trágyázni, hogy a talajnak tartalék trágyát óhajtunk nyújtani, akkor választhatunk más istállótrágyát is.

Ha pl. luczernát vetünk, mely több éven keresztül marad meg ugyanazon szántóföldön, akkor czélszerű mindjárt a talajelőkeztése alkalmával több évre elegendő foszforsav készletet a talajba juttatni s ezt megtehetjük Thomasalokkal, mely sokkal nehezebben oldódik, s így hatása nem oly szembeötő ugyan, mint a szuperfoszfáté, de 3—4 évre is kiható. Tuajdonképen minden foszforsav trágyázás alkalmával nyújtunk a talajnak bizonyos mennyiségű készletet, de nagy különbség az, hogy mennyit. Többet adni, mint a mennyi szükséges, bizonyára nem czélszerű. Foszforsavban szegény és sok istállótrágyával megtrágyázott szántóföldeken csak szuperfoszfátot adjunk. Egyáltalán szuperfoszfátot Thomassalakkal együttesen adni semmiképen sem ajánlatos.

Természetes, hogy megfelelő nagy terméshozam elérésére megfelelő nitrogéntrágyázás is szükséges és ősi trágyázásnál igen czélszerű — még istálló trágyával jól megtrágyázott talajokon is — csekély mennyiségű

könnyen oldható nitrogén trágyát elhínteni kénsvavas amoniak alakjában. Epp úgy az őszi trágyázás legalkalmasabb arra, hogy a talajt héliummal is lassuk el, különösen az olyan esetekben, ha kapásvények fordulnak a vetésforgóban elő.

Sertésvásár.

márcz. 3. Kőbányai sertéspiacz. Szerbiai: Nehéz páronként 320 kilogrammon felüli súlyban 26-55 krajczárig, közép (páronként 250-60 kilogramm súlyban) 53-54 krajczár Kőnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő súlyban) 52-53 krajc ár.

Sertéslétszám: 1898. évi márcz. 1-ső napján volt készlet 19 445 darab, 1897 márcz. hónap 2-ik felhajtott 875 drb, 1897 márcz. hónap 2-ik napján elszállított 105 darab 1897 márcz. hó 4-ik napjára maradt készletben 20 215 darab. — A hizott sertés üzletirányzata változatlan.

Budapesti gabonatözsde

márcz. 3.

A készárúüzlet hivatalos árjegyzései a következők:

Table with columns: Buzza, kilós, Ár 100 klg., kilós, Ár 100 klg. Rows include Bányai, Tiszavidéki, Fesztivádkai, Fehérmegyei, Bácskai, Észak magy, Répce bányai.

CSARNOK.

Az agglégény clubb titkára.

Irta: Zivuska Andor.

Berky — kinek Szentmiklóssyné ő nagysága a gazdaság ezer rovar ellenségéről prelegált épen, — s a ki felszámol mindig Tarkóvyt meg Turinkát figyelte, — látta, hogy a főhadnagy a poharára, — mely most telve van pezsgővel — felemeli lassan s hamiskásan mosolyogva, nagyon lassan, halkán sug a kis leánynak.

Szentmiklóssyné ő nagysága épen a hernyők pusztításának általa fölfedezett igen érdekes módjáról beszélt most, hanem hát Berky most már, noha jól figyelt rá, nem hallott biz más egyebet abból, minthogy Turinka — a ki most a főhadnagy szavára zírul, de mélyen — míg remegő kézzel a seling telt pohárt a feléje nyújtott poharhoz csendíti:

— Az Ő egészségére! — vagy mit sütoz vissza annak.

Hét óra is el mult volt már reggel; a mikor a fehér selyem belépet a Turinka vállára fölségité Tarkóvy főhadnagy s karjába veve őt, a nagy széles márvány lépcsőzeten kocsihoz kísérte.

Egész sor világos atillás hnszár állt lent a kocsii előtt, mikor Szentmiklós Turinka a zárt kocsiá lépett.

Turinka még egyszer kitekintett a batár üveg ablakán s boldog mosolygó arcczal még egyszer búcsút intett a kocsit nagy ivben kö-

rül álló tisztelőinek s aztán kirobogott a nagy hotel boltos ivü kapualja alól a kocsi s véle egy szőke madonna fejecske, telve az első bál egész életre kiható ezer és ezer édes emlékével.

Berky, mikor haza kísérte Tarkóvyt-egész uton egyébről sem beszélt neki, mint a háláról, melyet most irányában érez, meg a kapuban is alig tudtak elválni egymástól, annyira hálálkodott Tarkóvynek Berky hadnagy ott is.

Tarkóvy szabadkozott a rá halmazott száz diéséret ellen, végtére is megegyeztek abban, a mikor elváltak, hogy majd ha egyszer Tarkóvynek úgy hozza a sorsa, hogy valakitől egy nagy baráti szívességet kérjen, B e r k y l e s z m a j d, akitől azt kéri.

Tarkóvy szobájában égett már a tűz, mikor belépett, egy nagy karosszékot tolatott legényével a nagy cserép kandalló réz fonatos kis ajtaja elé s a nagy karos széken fejet hátra hajtva, míg fülében egy az éjjel anynyit halott walzer hangja csengett, — megpróbálta gondolában újra végig élni, mind a mi csak éjjel történt vele, a mi ma oly hibetetlen különösnek tűne föl előtte.

De hogy, hogy nem, szemhéjai lassan nehezeské váltak s lecsukódtak szépen s a nélkül, hogy észre vette volna, csak hamar is mély álomba merült.

Ép pont 12-öt mutatott az óra, a mikor fölébredt.

Becsengette gyorsan a legényét, más ruhát kért tőle — mikor aztán levette te az át meg az izzadt piros belésű halvány kek atillát s ratekintett arra, eszébe tért az elmúlt éj ujra s olyan fele lelki vadat érte, mintha bánatán most valami, de szörnyen azért, amit tett volt azon az elmúlt éjen.

Tarkóvy! Tarkóvy! — gondolá magában — nem volt szép az tyed még sem, a mit tettél, elég lett volna, ha udvarias vagy hozzá, minek kellett azt a bolondságot tenned, aztán mi is volt a czéled ugyan véle, első bálzó leány könnyen hisz meg mindent, hisz az ő szemén még rózsaszín fatyol vad...

Aztán nem lattad az arczán a pirt, a mely szivaid követte, nem lattad a lángot, mely szemében éget...

Igen! Igen! — szolt Tarkóvy végül főnhangosan magához — úgy érzem valóban, hogy van azon felni, mert én lattam — még is — és jól — a mit lattam.

Az a kis leány halálosan — belém szeretett!!!

Ami Turinka az első bál utáni reggelen álmodott az még tündéri mesének is nagyobb lett volna. És aludt hosszan, 1 órán is túlhaladt a mutató már régen, amikor hosszú selymes, sötét szempilláit ujra felnyitotta.

Délben az ebédnél Berky jött hozzájuk, velük is tölté a dalutánt egészen.

Folyt köv.

Németh József a Nép színház tagjának vendégjátéka.

Debreczeni városi színház.

Folyószám 154. Bérlet 121 szám

Szombaton, 1898. évi márczius hó 5-én nyolczadszor:

A kék asszony

Operette 3 felvonásban. Irtak Armand Liorat és M. Ordonneau. Fordítottak: Fai J. Béla és Makai Emil, zenéjét szerzette Louis Varney

Személyek:

- De la Hoguette báró
Joland, neje
Canteleu fogadós
Piegonné, fogadósné
Pierre, halászlegény
Teréz, Canteleu huga
Mirasal, csendőrkapitvny
Mathurine anyó, osztrigás kofa
Mariolle, cseledei. Canteleunei
Julie
Bertha
Germaine
Ninon
Joseph
Rabout
Theodore
Jardin
Németh J.
F. Kallay L.
Püspöky Imre
Loesarekné
Rubos Árpád
Sertőzy Zseni
Vidor Dezső
Csügenyi V.
Szabó Irma
Beczkőryne.
Csepregh E.
Cserényi Adél
Bartháné
Marosi Soma
Ungvári V.
Makray Dénes
Favcsy Tamás

Utasok, nők, halászok, halásznők, csendőrök, tudósok. Törénik: Mont Saint Michelben. Idő jelenkor.

A III. felvonásban előforduló »Babonás felelem tanyája« kezdetű keringő szövegét írta Evva Lajos; zenéjét szerzete F. Hegyi Aranka, éneklé F. Kallay Lujza.

A ki praktikus, az vegyen

olyan gyapjuszövet öltör nek felöltönek, egyenruhának és öltözékeknek, mely tartós és színvalódi és a mely a viselésnél bevalik. Ilyeneket szállít a legkisebb méter mennyiségben, magánosoknak is, valódi nagybani gyári árban.

Raktar es. kir. szab. finom posztó és gyapjuszövet gyáraknak Moriz Schwarz Zwittau Mähren

Ujdonság uraknak tavaszi és nyári öltözöök, kammgarn, Cheviot, Loden és egyenruha szövetek a legolcsóbbtól a legfinomabb minőségig. Szetküldés utánvétel. — Nemetszó viszszavételek. Minták, melyek nem rendeltetnek okvetlen visszaküldendők.

Advertisement for SZIVATTYÚKAT and TŰZFECSKENŐKET. Includes text: harangokat és harang állványokat, templomok, iskolák stb. részére. BUDAPESTI SZIVATTYU- és GÉPGYÁR. Részvény-Társaság (ezelőtt WALSER FERENCZ) BUDAPEST, VI., KÜLSŐ VÁCZIUT 45.

1404. 1490. v. k. szám.
és 7/98. 1898.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbírósnak 31870. 34641 és 35592/1897 P. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Dr. Bálint Vilmos, Hajdúmegyei ténztár és Kiss Adolf részére Draugencz János és neje debreczeni lakosoktól 100 frt 400 és 132 frt tőke, ennek az esedékesség napjától számítható 6% kamatai és eddig összesen 122 frt 46 kr. perkölttség erejéig 1897. évi nov. 20 és decz. 16-án bíróság felülfoglalt és 801 fitra becsült butorokból álló és egyéb ingóságok **1898. évi márczius hó 9-én d. u. 3 órákor** kezdetét veendő és Debreczenben Kis-Csapó-utca 380. sz. a. megartandó nyilvános bírói árverésen, a legtöbbet ígérők azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1898. évi febr. 8-án.

Bódogh Zsigmond
bir. kiküldött.

A Debreczeni Helyi Vasut Részvénytársaság

f. 1898. évi márczius 27-én d. e. 10 órákor

a városkéze tanácsstermében
tartja

XI. rendes évi közgyűlését

melyre a t. részvényesek meghivatnak.

TÁRGYAK:

1. Az igazgatóságnak az 1897. évről szóló üzleti jelentése, ugy-szintén erre vonatkozólag a felügyelő-bizottságnak jelentése.
2. Az 1897. évi mérleg előterjesztése, az igazgatóság és felügyelő-bizottság részére a felmentvény megadása.
3. Az osztalék meghatározása.
4. Az alapszabályok 41. §-a értelmében két kilépett igazgatósági tag helyének választás utáni betöltése.

Az igazgatóság.

P SERHOFER J. vértisztító labdaccai

azelőtt „Általános labdaccai” név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdaccai csoda-hatásukat észszerűen be nem bizonyították volna.

Eztől kezdve ezen labdaccai általános elterjedésnek örvendének és alig van család, melyben ezen kitűnő háziszerekből készlet nem volna található. Számtalan orvos által ezen labdaccai háziszereit ajánlották minden oly bajknál, melyek a **rosz emésztésből** és **székrekedésből** erednek, mint **epezsavok, májbajok, kólika, vértelulások, aranyer, bél-telenség** s hasonló betegségeknél. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak **verszegénység** s az abból eredő bajoknál is: így **sápkórúak, idősegekből származó fejfájásoknál** stb. Ezen vértisztító labdaccai oly könnyen hatnak, hogy a legesekelebb fájdalmakat sem okozzák és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül is bevehetőek.

Ezen vértisztító labdaccai csak a **P-serhofer J. féle az „arany birodalmi almához” címűt gyógyszerárban, Bécsben, I., Singerstrasse 15. sz. a.** készíttetnek valódi minőségben s egy 15 szem labdaccait tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag melyben 6 doboz tartalmatik 1 frt 5 kr-ka kerül.

Az összeg előzetes beküldésnél (mi legjobban posta-utalványon esz-közöltetik) bérmentes küldéssel együtt 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt, 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr., és 10 csomag 9 frt 20 kr-ka kerül.

N. B. Nagy elterjedésük következtében ezen labdaccai a legkülönfélébb nevek és alakok alatt utánoztaknak; ennek következtében kéretik csak a **P-serhofer J. féle vértisztító labdaccaikat** követelni és csak az azok tekintetűek valódiaknak, melyeknek használati utasítása a **P-serhofer J. névaláirással** fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

A számtalan hálaírástól, melyet e labdaccai fogyasztói a legkülön-bözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csak néhányat említnék azon megjegyzéssel, hogy mindenki, aki ezen labdaccaikat egyszer használta, meg vagyunk győ-ződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án
Tisztelt P-serhofer ur! Legyen oly szíves és küldjön nekem ismét 15 tekercset az ön felülmúlhatatlan vértisztító labdaccaiból utánvétellel. Fogadja ez utón is legmélyebb köszönetemet labdaccai csodahatásáért.
Maradok teljes tisztelettel
Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Hrasche, Földnik mellett, 1887. szept. hó 12-én.
Tekintetes ur! Isten akarata volt, hogy az ön labdaccai kezem közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermek ágyban meghültem, olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az Ön csodálatra méltó labdaccai engem nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg Önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van hogy ezen labdaccai engem is tökéletesen ki fognak gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáláltak.

Kuticz Teréz.
Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én.
Mélyen tisztelt ur! A legforróbb köszönetemet mondok ezenel Önnek 60 éves nagyáném nevében. Az illető öt éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórságban, már életét is megunta, melyről egyébként le is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az Ön kitűnő vértisztító labdaccaiból s azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult.
Legfőbb tisztelettel
Weinczettel Jozefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893. márcz. 7-én.
Tekintetes ur! Alulírott ismétlen ker 4 csomagot az Ön valóban hasznos és kitűnő labdaccaiból. El nem mulasztatom legnagyobb elismerésemel kifejezni ezen labdaccai értéke felett és azokat, ahol csak alkalman nyílik a szenvedőknek legelőször fogom ajánlani. Ezen hálaírástom tetszészerint felhasználására Önt ezennel felhatalmazom. Teljes tisztelettel
Hahn Ignác.

P SERHOFER J. Bécs, I., Singerstrasse 15. sz.
gyógyszerész *zum goldenen Reichsapfel*

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben, a főpostával szemben